

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2628

L 264

fyrtiosjätte årgången

15 oktober 2003

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92** 1
- ★ **Rådets förordning (EG) nr 1799/2003 av den 13 oktober 2003 om ändring av förordning (EG) nr 1210/2003 om vissa specifika begränsningar av de ekonomiska och finansiella förbindelserna med Irak** 12
- Kommissionens förordning (EG) nr 1800/2003 av den 14 oktober 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 14
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 1801/2003 av den 14 oktober 2003 om provisoriskt godkännande av ett nytt användningsområde i foder för en viss mikroorganism ⁽¹⁾** 16
- Kommissionens förordning (EG) nr 1802/2003 av den 14 oktober 2003 om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95 19
- Kommissionens förordning (EG) nr 1803/2003 av den 14 oktober 2003 om fastställande av exportbidragen för fjäderfäkött 21
- ★ **Rådets direktiv 2003/93/EG av den 7 oktober 2003 om ändring av rådets direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning** 23

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2003/730/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 13 december 2000 om det statliga stöd som Nederländerna planerar att genomföra i form av utvecklingsbistånd för två styckegods-fartyg och två fartyg för frakt av pappersmassa och papper som skall byggas av Bodewes/Pattje för användning i Indonesien ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 4185]** 25

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida.)

2003/731/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 13 november 2002 om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för Pertusola Sud ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 4360]** 28

2003/732/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 10 oktober 2003 om ändring av beslut 93/52/EEG när det gäller erkännande av vissa italienska provinser som officiellt fria från brucellos ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 3562]** 30

2003/733/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 10 oktober 2003 om ändring av beslut 97/222/EG avseende import av köttprodukter från Estland, Litauen och Slovakien ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2003) 3566]** 32

2003/734/EG:

- ★ **Kommissionens rekommendation av den 29 september 2003 om gemensam praxis för ändringar i utformningen av de nationella framsidorna av euromynt i omlopp [delgivet med nr K(2003) 3388]** 38

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen

- ★ **Rådets gemensamma ståndpunkt 2003/735/GUSP av den 13 oktober 2003 om ändring av gemensam ståndpunkt 2003/495/GUSP om Irak** 40

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1798/2003

av den 7 oktober 2003

**om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG)
nr 218/92**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Skatteundandragande och skatteflykt som sträcker sig över medlemsstaternas gränser leder till budgetförluster och strider mot principen om rättvis beskattning och kan framkalla en snedvridning av kapitalrörelserna och av konkurrensvillkoren. De påverkar därför den inre marknadens sätt att fungera.
- (2) Kampen mot skatteundandragande inom mervärdesskattens område kräver ett nära samarbete mellan de administrativa myndigheter som i varje medlemsstat ansvarar för tillämpningen av bestämmelserna inom detta område.
- (3) De åtgärder för harmonisering på skatteområdet som vidtas för att fullborda den inre marknaden bör därför innefatta upprättandet av ett gemensamt system för informationsutbyte mellan medlemsstaterna, med vars hjälp medlemsstaternas administrativa myndigheter bör bistå varandra och samarbeta med kommissionen, så att det säkerställs att mervärdesskatten appliceras korrekt på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, gemenskapsinterna förvärv av varor och import av varor.
- (4) Elektronisk lagring och överföring av viss information för kontroll av mervärdesskatten är absolut nödvändig för att mervärdesskattesystemet skall fungera väl.

(5) Villkoren för medlemsstaternas utbyte av och direkta tillgång till elektroniskt lagrad information i varje medlemsstat bör fastställas klart och tydligt. Aktörerna bör ha tillgång till viss sådan information, om det krävs för att de skall kunna fullgöra sina skyldigheter.

(6) Konsumtionsmedlemsstaten har det grundläggande ansvaret för att säkerställa att de som inte är etablerade inom gemenskapen uppfyller sina åligganden. För tillämpningen av den tillfälliga särskilda ordningen för tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg enligt artikel 26c i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ⁽⁴⁾ – krävs det därför fastställande av regler för tillhandahållande av information och för överföring av pengar mellan identifieringssmedlemsstaten och konsumtionsmedlemsstaten.

(7) Genom rådets förordning (EEG) nr 218/92 av den 27 januari 1992 om administrativt samarbete inom området för indirekt beskattning (mervärdesskatt) ⁽⁵⁾ inrättades i detta syfte ett system för nära samarbete mellan medlemsstaternas administrativa myndigheter och mellan dessa och kommissionen.

(8) Förordning (EEG) nr 218/92 kompletterar rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning ⁽⁶⁾.

(9) Dessa båda rättsakter har visat sig effektiva men motsvarar inte längre de nya behov av administrativt samarbete som har uppstått till följd av den allt närmare integrationen av ekonomierna inom den inre marknaden.

⁽¹⁾ EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 87.

⁽²⁾ EGT C 284 E, 21.11.2002, s. 121 och 191.

⁽³⁾ EGT C 80, 3.4.2002, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2002/92/EG (EGT L 331, 7.12.2002, s. 27).

⁽⁵⁾ EGT L 24, 1.2.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 792/2002 (EGT L 128, 15.5.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

- (10) Förekomsten av två olika rättsakter för samarbete i fråga om mervärdesskatt har dessutom visat sig utgöra ett hinder mot ett effektivt samarbete mellan skatteförvaltningarna.
- (11) Rättigheterna och skyldigheterna för de berörda parterna är inte tillräckligt klara. Det har därför visat sig nödvändigt att fastställa tydligare och bindande regler för samarbetet mellan medlemsstaterna.
- (12) Det förekommer alltför få direkta kontakter mellan lokala och nationella kontor för skattekontroll, eftersom kommunikationen normalt sker mellan centrala kontaktkontor. Detta leder till att effektiviteten begränsas, att instrumenten för det administrativa samarbetet utnyttjas i alltför liten utsträckning och att kommunikationen tar för lång tid. Det bör därför införas bestämmelser som möjliggör mer direkta kontakter mellan organen, för att samarbetet skall bli effektivare och snabbare.
- (13) Vidare är intensiteten i samarbetet otillräcklig, såtillvida att automatiskt och spontant informationsutbyte utanför systemet för utbyte av information om mervärdesskatt (VIES) sker i alltför liten utsträckning medlemsstaterna emellan. Informationsutbytet mellan förvaltningarna och mellan dessa och kommissionen bör göras intensivare och snabbare, så att skattefusk kan bekämpas mer effektivt.
- (14) Bestämmelserna om administrativt samarbete om mervärdesskatt i förordning (EEG) nr 218/92 och direktiv 77/799/EEG bör därför slås samman och skärpas. Av tydlighetsskäl bör detta göras i ett enda nytt instrument, som ersätter förordning (EEG) nr 218/92.
- (15) Denna förordning bör inte påverka andra gemenskapsåtgärder som bidrar till att bekämpa mervärdesskattefusk.
- (16) I denna förordning bör begränsningar av vissa rättigheter och skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾ övervägas, för att skydda de intressen som avses i artikel 13.1 e i det direktivet.
- (17) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.
- (18) Denna förordning står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns särskilt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

1. I denna förordning fastställs villkoren för samarbete mellan de administrativa myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för tillämpningen av lagarna om mervärdesskatt på leverans av varor och tillhandahållande av tjänster, gemenskapsinternt förvärv av varor och import av varor, samt mellan dessa myndigheter och kommissionen, för att säkerställa att dessa lagar följs.

I detta syfte fastställs regler och förfaranden som gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga myndigheter att samarbeta och utbyta all information som kan göra det möjligt för dem att korrekt fastställa mervärdesskatten.

Vidare fastställs i denna förordning regler och förfaranden för utbyte av viss information på elektronisk väg, särskilt beträffande mervärdesskatt vid gemenskapsinterna transaktioner.

För den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG⁽³⁾ fastställs även regler och förfaranden för utbyte på elektronisk väg av information om mervärdesskatt på tjänster som tillhandahålls elektroniskt i enlighet med den särskilda ordning som avses i artikel 26c i direktiv 77/388/EEG samt för allt därpå följande informationsutbyte och, beträffande tjänster som omfattas av den särskilda ordningen, för överföring av pengar mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter.

2. Denna förordning skall inte påverka tillämpningen i medlemsstaterna av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

Artikel 2

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *en medlemsstats behöriga myndighet:*

— i Belgien:

Le Ministre des Finances.

De Minister van financiën.

— i Danmark:

Skatteministeren.

— i Tyskland:

Bundesministerium der Finanzen.

— i Grekland:

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

— i Spanien:

El Secretario de Estado de Hacienda.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 128, 15.5.2002, s. 41.

- i Frankrike:
Le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie.
- i Irland:
The Revenue Commissioners.
- i Italien:
Il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali.
- i Luxemburg:
L'Administration de l'Enregistrement et des Domaines.
- i Nederländerna:
De minister van Financiën.
- i Österrike:
Bundesminister für Finanzen.
- i Portugal:
O Ministro das Finanças.
- i Finland:
Valtiovarainministeriö.
Finansministeriet.
- i Sverige:
Chefen för Finansdepartementet.
- i Förenade kungariket:
The Commissioners of Customs and Excise.
2. *centralt kontaktkontor*: det kontor som har utsetts enligt artikel 3.2, med huvudansvar för kontakter med andra medlemsstater i fråga om administrativt samarbete.
3. *kontaktorgan*: ett annat kontor än det centrala kontaktkontoret med en särskild territoriell behörighet eller ett särskilt operativt ansvar, vilket har utsetts av den behöriga myndigheten enligt artikel 3.3 för att direkt utbyta information på grundval av denna förordning.
4. *behörig tjänsteman*: varje tjänsteman som på grundval av denna förordning direkt kan utbyta information för vilken han har behörighet enligt artikel 3.4.
5. *begärande myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som begär bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
6. *tillfrågad myndighet*: det centrala kontaktkontoret, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman i en medlemsstat som tar emot en begäran om bistånd på den behöriga myndighetens vägnar.
7. *gemenskapsinterna transaktioner*: gemenskapsintern leverans av varor och gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster.
8. *gemenskapsintern leverans av varor*: leverans av varor som skall tas upp i den sammanställning som avses i artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG.
9. *gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster*: tillhandahållande av tjänster i enlighet med artikel 28b C-F i direktiv 77/388/EEG.
10. *gemenskapsinternt förvärv av varor*: förvärv av rätten att såsom ägare förfoga över materiell lös egendom i överensstämmelse med artikel 28a.3 i direktiv 77/388/EEG.
11. *registreringsnummer för mervärdesskatt*: det nummer som avses i artikel 22.1 c, 22.1 d och 22.1 e i direktiv 77/388/EEG.
12. *administrativ utredning*: alla kontroller, utredningar och övriga åtgärder som medlemsstaterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskattelagstiftningen.
13. *automatiskt informationsutbyte*: systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, med i förväg fastställda regelbundna mellanrum.
14. *strukturerat automatiskt informationsutbyte*: systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information till en annan medlemsstat, utan föregående begäran, allteftersom denna information blir tillgänglig.
15. *spontan informationsutbyte*: oregelbundet tillhandahållande av information till en annan medlemsstat, utan föregående begäran.
16. *person*:
- a) fysisk person,
 - b) juridisk person, eller
 - c) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning.
17. *ge tillträde*: tillåta att den relevanta databasen görs åtkomlig och att relevant information inhämtas på elektronisk väg.
18. *på elektronisk väg*: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling (inbegripet digital signalkomprimering) och lagring av information, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel.
19. *CCN/CSI-nätet*: den gemensamma plattform som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (CCN) och Gemensamma systemgränssnittet (CSI), vilken gemenskapen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter inom området för tull och beskattning.

Artikel 3

1. De myndigheter i vars namn denna förordning skall tillämpas, antingen direkt eller genom bemyndigande, skall vara de behöriga myndigheter som avses i artikel 2 punkt 1.

2. Varje medlemsstat skall utse ett enda centralt kontaktkontor, som skall tilldelas huvudansvaret för kontakterna med övriga medlemsstater i fråga om administrativt samarbete. Den skall underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om detta.

3. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får utse kontaktorgan. Det centrala kontaktkontoret skall hålla förteckningen över dessa organ aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat får dessutom på de villkor som den fastställer utse behöriga tjänstemän som direkt kan utbyta information på grundval av denna förordning. Den kan därvid begränsa räckvidden av ett sådant utseende. Det centrala kontaktkontoret skall hålla förteckningen över dessa tjänstemän aktuell och ställa den till förfogande för de centrala kontaktkontoren i de övriga berörda medlemsstaterna.

5. De tjänstemän som utbyter information enligt artiklarna 11 och 13 skall under alla omständigheter anses vara behöriga tjänstemän för detta ändamål i enlighet med villkor som fastställs av de behöriga myndigheterna.

6. När ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman skickar eller tar emot en begäran eller ett svar på en begäran om bistånd, skall de informera det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat i enlighet med de villkor som denna fastställer.

7. Om ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om bistånd som kräver en åtgärd utanför det territorium som de ansvarar för eller utanför deras verksamhetsområde, skall de utan dröjsmål överlämna denna begäran till det centrala kontaktkontoret i sin medlemsstat och informera den begärande myndigheten om detta. I sådant fall skall den tidsfrist som avses i artikel 8 börja löpa dagen efter det att begäran om bistånd överlämnats till det centrala kontaktkontoret.

Artikel 4

1. Skyldigheten att lämna bistånd enligt denna förordning skall inte omfatta tillhandahållande av information eller handlingar som erhållits av de administrativa myndigheter som avses i artikel 1, när dessa handlar med tillstånd från eller på begäran av en rättslig myndighet.

2. Om en behörig myndighet enligt nationell lagstiftning har befogenhet att tillhandahålla den information som avses i punkt 1, får emellertid denna information lämnas som ett led i det

administrativa samarbetet enligt denna förordning. Innan informationen lämnas skall den rättsliga myndigheten ge tillstånd, om tillstånd krävs enligt den nationella lagstiftningen.

KAPITEL II

UTBYTE AV INFORMATION PÅ BEGÄRAN

Avsnitt 1

Begäran om information och administrativa utredningar*Artikel 5*

1. Den tillfrågade myndigheten skall på anmodan av den begärande myndigheten överlämna den information som avses i artikel 1, inklusive information som gäller ett eller flera enskilda fall.

2. För att kunna lämna den information som avses i punkt 1 skall den tillfrågade myndigheten låta genomföra de administrativa utredningar som behövs för att få fram informationen.

3. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en särskild administrativ utredning. Om medlemsstaten anser att det inte behövs någon administrativ utredning, skall den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.

4. För att skaffa fram den begärda informationen eller genomföra den begärda administrativa utredningen skall den tillfrågade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den tillfrågade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna medlemsstaten.

Artikel 6

En begäran om information och administrativa utredningar enligt artikel 5 skall i möjligaste mån översändas med hjälp av ett standardformulär, som skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 7

1. Den tillfrågade myndigheten skall på anmodan av den begärande myndigheten till denna överlämna all relevant information som den får eller förfogar över samt resultaten av administrativa utredningar, i form av rapporter, redogörelser eller andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana.

2. Originalhandlingar skall tillhandahållas endast om detta inte strider mot de gällande bestämmelserna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte.

Avsnitt 2

Tidsfrist för att lämna information*Artikel 8*

Den tillfrågade myndigheten skall lämna den information som avses i artiklarna 5 och 7 så snart som möjligt och senast tre månader efter det datum när begäran mottagits.

Om den tillfrågade myndigheten redan har tillgång till den berörda informationen, skall tidsfristen dock förkortas till högst en månad.

Artikel 9

För vissa särskilda kategorier av fall kan den tillfrågade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än de som avses i artikel 8.

Artikel 10

Om den tillfrågade myndigheten inte kan svara på en begäran inom den föreskrivna tiden, skall den omedelbart skriftligen underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristen inte kan iakttas och om när den räknar med att kunna svara.

Avsnitt 3

Närvaro vid de administrativa myndigheterna och medverkan i administrativa utredningar*Artikel 11*

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1 närvara vid de kontor där de administrativa myndigheterna i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte utför sina uppgifter. Om den begärda informationen finns i dokumentation som den tillfrågade myndighetens tjänstemän har tillgång till, skall tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av den dokumentation som innehåller den begärda informationen.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den tillfrågade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får tjänstemän som utsetts av den begärande myndigheten närvara vid de administrativa utredningarna i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 1. Endast tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten skall genomföra de administrativa utredningarna. Tjänstemännen från den begärande myndigheten skall inte utöva de kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemännen vid den tillfrågade myndigheten. De kan dock få tillträde till samma lokaler och

tillgång till samma handlingar som dessa tjänstemän genom dessas förmedling och endast för ändamål som har samband med den pågående administrativa utredningen.

3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan medlemsstat i enlighet med punkterna 1 och 2 skall alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.

Avsnitt 4

Samtidiga kontroller*Artikel 12*

För att utbyta sådan information som avses i artikel 1 får två eller flera medlemsstater komma överens om att, var och en på sitt eget territorium, utföra samtidiga kontroller av skattessituationen för en eller flera beskattningsbara personer som är av gemensamt eller kompletterande intresse, när sådana kontroller förefaller mer effektiva än kontroller som utförs av endast en medlemsstat.

Artikel 13

1. En medlemsstat skall självständigt identifiera de beskattningsbara personer som den avser att föreslå för en samtidig kontroll. Den behöriga myndigheten i denna medlemsstat skall underrätta de behöriga myndigheterna i övriga berörda medlemsstater om vilka fall som föreslås för samtidiga kontroller. Den skall i största möjliga utsträckning motivera sitt val genom att tillhandahålla den information som har lett till detta beslut. Den skall ange den tidsperiod under vilken kontrollerna bör utföras.

2. De berörda medlemsstaterna skall sedan avgöra om de önskar delta i de samtidiga kontrollerna. När den behöriga myndigheten i medlemsstaten mottar ett förslag om en samtidig kontroll, skall myndigheten bekräfta sitt samtycke eller motivera sitt avslag för den motsvarande myndigheten.

3. Varje behörig myndighet i de berörda medlemsstaterna skall utse en företrädare som ansvarar för att leda och samordna kontrollen.

KAPITEL III

BEGÄRAN OM ADMINISTRATIV DELGIVNING*Artikel 14*

På anmodan av den begärande myndigheten skall den tillfrågade myndigheten, i enlighet med gällande bestämmelser om delgivning av motsvarande handlingar i den medlemsstat där den har sitt säte, delge mottagaren alla handlingar och beslut från de administrativa myndigheterna som avser tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen på den medlemsstats territorium där den begärande myndigheten har sitt säte.

Artikel 15

I en begäran om delgivning, som skall innehålla uppgift om ämnet för den handling eller det beslut som skall delges, skall namn, adress och all annan information som är av betydelse för att identifiera mottagaren anges.

Artikel 16

Den tillfrågade myndigheten skall utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur begäran om delgivning behandlats, framför allt om den dag då beslutet eller handlingen delgavs mottagaren.

KAPITEL IV

INFORMATIONsutbyte utan FÖREGÅENDE BEGÄRAN*Artikel 17*

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i kapitel V och VI skall den behöriga myndigheten i varje medlemsstat genom automatiskt eller strukturerat automatiskt informationsutbyte vidarebefordra den information som avses i artikel 1 till den behöriga myndigheten i andra berörda medlemsstater i följande fall:

1. Om beskattningen anses äga rum i destinationsmedlemsstaten och kontrollsystemets effektivitet helt och hållet är beroende av information som lämnas av ursprungsmedlemsstaten.
2. Om en medlemsstat har skäl att tro att ett brott mot mervärdesskattelagstiftningen har begåtts eller sannolikt har begåtts i den andra medlemsstaten.
3. Om det finns en risk för skattebortfall i den andra medlemsstaten.

Artikel 18

Följande skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2:

1. De exakta kategorierna av information som skall utbytas.
2. Hur ofta informationsutbytet skall äga rum.
3. De praktiska formerna för informationsutbytet.

Varje medlemsstat skall fastställa om den skall delta i utbytet av en särskild kategori information och om den tänker göra det på ett automatiskt eller strukturerat automatiskt sätt.

Artikel 19

Medlemsstaternas behöriga myndigheter får under alla förhållanden genom spontant informationsutbyte lämna varandra all sådan information som avses i artikel 1 som de har kännedom om.

Artikel 20

Medlemsstaterna skall vidta de administrativa och organisatoriska åtgärder som behövs för att underlätta sådant informationsutbyte som avses i detta kapitel.

Artikel 21

Genomförande av bestämmelserna i detta kapitel kan inte förplikta en medlemsstat att, i syfte att inhämta information, införa nya åligganden för personer som är skyldiga att betala mervärdesskatt eller att bära oproportionerliga administrativa bördor.

KAPITEL V

LAGRING OCH UTBYTE AV INFORMATION SOM ÄR SPECIFIK FÖR GEMENSKAPSIKTERNA TRANSAKTIONER*Artikel 22*

1. Varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas, i vilken den skall lagra och bearbeta den information som den inhämtar enligt artikel 22.6 b i direktiv 77/388/EEG, i artikelns lydelse enligt artikel 28h i nämnda direktiv.

För att denna information skall kunna användas i sådana förfaranden som avses i denna förordning, skall informationen lagras i minst fem år efter utgången av det kalenderår under vilket tillgång till informationen skall ges.

2. Medlemsstaterna skall säkerställa att deras databaser hålls aktuella, kompletta och korrekta.

Det skall fastställas kriterier i enlighet med förfarandet i artikel 44.2, enligt vilka det skall avgöras vilka ändringar som inte är relevanta, väsentliga eller ändamålsenliga och som därför inte behöver göras.

Artikel 23

På grundval av den information som lagrats i enlighet med artikel 22 skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat automatiskt och utan dröjsmål från andra medlemsstater få följande information, som den också kan ges direkt tillgång till:

1. De registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av den medlemsstat som tar emot informationen.
2. Det sammanlagda värdet av all gemenskapsintern leverans av varor till personer med registreringsnummer för mervärdesskatt från alla mervärdesskatteregistrerade aktörer i den medlemsstat som lämnar informationen.

Det värde som avses i punkt 2 skall anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal.

Artikel 24

På grundval av den information som lagrats i enlighet med artikel 22 och uteslutande för att förhindra överträdelse av mervärdesskattelagstiftningen skall den behöriga myndigheten i en medlemsstat, när den finner detta nödvändigt för att kontrollera gemenskapsinterna förvärv av varor, direkt och utan dröjsmål få följande information, till vilken myndigheten i fråga också kan ges direkt tillgång på elektronisk väg:

1. Registreringsnummer för mervärdesskatt för personer som har genomfört leveranser som avses i artikel 23 punkt 2.
2. Det sammanlagda värdet av sådana leveranser från varje sådan person till varje person som innehar ett registreringsnummer för mervärdesskatt enligt artikel 23 punkt 1.

Det värde som avses i punkt 2 skall anges i den informationslämnande medlemsstatens valuta och hänföra sig till kalenderkvartal.

Artikel 25

1. När en medlemsstats behöriga myndighet är skyldig att ge tillgång till information enligt artiklarna 23 och 24, skall den göra detta snarast möjligt och senast tre månader efter utgången av det kalenderkvartal som informationen avser.
2. Om information läggs till i en databas under de omständigheter som anges i artikel 22, skall, med avvikelse från punkt 1, tillgång till sådan tillagd information ges så snart som möjligt och senast tre månader efter utgången av det kvartal under vilket den insamlats.
3. Villkoren för tillgång till korrigerad information skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 26

När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av artiklarna 22–25 lagrar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 41 följs.

Artikel 27

1. Varje medlemsstat skall upprätthålla en elektronisk databas med ett register över de personer som tilldelats registreringsnummer för mervärdesskatt i medlemsstaten.
2. På grundval av den information som lagrats enligt artikel 22 kan den behöriga myndigheten i en medlemsstat när som helst direkt få eller få överförd till sig en bekräftelse på giltigheten av det registreringsnummer för mervärdesskatt under

vilket en person har utfört eller mottagit en gemenskapsintern leverans av varor eller ett gemenskapsinternt tillhandahållande av tjänster.

På särskild begäran skall den tillfrågade myndigheten även meddela datum för utfärdandet av registreringsnumret för mervärdesskatt och, i förekommande fall, det datum då registreringsnumret för mervärdesskatt upphör att gälla.

3. På begäran skall den behöriga myndigheten utan dröjsmål även uppges namn på och adress till den person som tilldelats numret, förutsatt att denna information inte lagras hos den begärande myndigheten för att eventuellt användas vid något senare tillfälle.
4. Den behöriga myndigheten i varje medlemsstat skall se till att personer som berörs av gemenskapsinterna leveranser av varor eller gemenskapsinterna tillhandahållanden av tjänster samt, när det gäller den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG, personer som tillhandahåller sådana tjänster som avses i artikel 9.2 e sista strecksatsen i direktiv 77/388/EEG har möjlighet att få bekräftelse på giltigheten av registreringsnumret för mervärdesskatt för varje angiven person.

När det gäller den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG, skall medlemsstaterna i synnerhet lämna denna bekräftelse på elektronisk väg i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

5. När medlemsstaternas behöriga myndigheter för tillämpningen av punkterna 1–4 lagrar information i elektroniska databaser och utbyter sådan information på elektronisk väg, skall de vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att artikel 41 följs.

KAPITEL VI

**BESTÄMMELSER OM DEN SÄRSKILDA ORDNINGEN I
ARTIKEL 26c I DIREKTIV 77/388/EEG***Artikel 28*

Följande bestämmelser skall gälla för den särskilda ordning som anges i artikel 26c i direktiv 77/388/EEG. Definitionerna under A i den artikeln skall också gälla för detta kapitel.

Artikel 29

1. Informationen från icke-etablerade beskattningsbara personer till identifieringsmedlemsstaten om när deras verksamhet inleds enligt artikel 26c B.2 andra stycket i direktiv 77/388/EEG skall lämnas på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

2. Identifieringsmedlemsstaten skall överföra informationen på elektronisk väg till de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna inom tio dagar från utgången av den månad då informationen mottagits från den icke-etablerade beskattningsbara personen. På samma sätt skall de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna informeras om tilldelade identifieringsnummer. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande genom vilket denna information skall överföras, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

3. Identifieringssmedlemsstaten skall utan dröjsmål på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna om en icke-etablerad beskattningsbar person stryks ur identifieringsregistret.

Artikel 30

Deklarationen med de upplysningar som anges i artikel 26c B.5 andra stycket i direktiv 77/388/EEG skall inges på elektronisk väg. De tekniska detaljerna, inbegripet ett gemensamt elektroniskt meddelande, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Identifieringssmedlemsstaten skall överföra denna information på elektronisk väg till den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten senast tio dagar efter utgången av den månad då deklarationen mottogs. De medlemsstater som har begärt att deklarationer skall göras i en annan nationell valuta än euro skall omvandla beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för rapporteringsperiodens sista dag. Omvandlingen skall göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. De tekniska detaljerna för hur denna information skall överföras skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Identifieringssmedlemsstaten skall på elektronisk väg till konsumtionsmedlemsstaten överföra den information som krävs för att kvartalsvis koppla varje inbetalning till den relevanta deklarationen.

Artikel 31

Bestämmelserna i artikel 22 skall även gälla information som har samlats in av identifieringsmedlemsstaten i enlighet med artikel 26c B.2 och 26c B.5 i direktiv 77/388/EEG.

Artikel 32

Identifieringsmedlemsstaten skall se till att det belopp som de icke-etablerade beskattningsbara personerna har betalat överförs till de bankkonton i euro som har angetts av de konsumtionsmedlemsstater som skall erhålla betalningen. De

medlemsstater som har begärt att betalningen skall göras i en annan nationell valuta än euro skall omvandla beloppen till euro enligt den växelkurs som gällde för rapporteringsperiodens sista dag. Omvandlingen skall göras enligt de växelkurser som offentliggörs av Europeiska centralbanken den dagen, eller, om inget offentliggörande sker den dagen, nästa dag som växelkurserna offentliggörs. Överföringen skall ske senast tio dagar efter utgången av den månad då betalningen mottogs.

Om den icke-etablerade beskattningsbara personen inte betalar hela sin skatt, skall identifieringsmedlemsstaten se till att betalningen överförs till konsumtionsmedlemsstaterna i proportion till hur mycket skatt som skall betalas i varje medlemsstat. Identifieringssmedlemsstaten skall på elektronisk väg informera de behöriga myndigheterna i konsumtionsmedlemsstaterna om detta.

Artikel 33

Medlemsstaterna skall på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de övriga medlemsstaterna om relevanta bankkontonummer för att ta emot betalningar i enlighet med artikel 32.

Medlemsstaterna skall utan dröjsmål på elektronisk väg underrätta de behöriga myndigheterna i de andra medlemsstaterna och kommissionen om ändringar av standardskattesatsen.

Artikel 34

Artiklarna 28–33 skall gälla för en period som anges i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG.

KAPITEL VII

FÖRBINDELSER MED KOMMISSIONEN

Artikel 35

1. Medlemsstaterna och kommissionen skall undersöka och utvärdera hur den ordning för administrativt samarbete som föreskrivs i denna förordning fungerar. Kommissionen skall sammanställa medlemsstaternas erfarenheter i syfte att få ordningen att fungera bättre.

2. Medlemsstaterna skall ge kommissionen all tillgänglig information om hur de tillämpar denna förordning.

3. En förteckning över de statistiska uppgifter som behövs för att utvärdera denna förordning skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2. Medlemsstaterna skall överlämna dessa uppgifter till kommissionen i den mån de finns tillgängliga och överlämnandet inte kan anses medföra en omotiverad administrativ börda.

4. Medlemsstaterna får överlämna all annan information som avses i artikel 1 till kommissionen, för en bedömning av hur effektivt systemet för administrativt samarbete är i kampen mot skatteundandragande och skatteflykt.

5. Kommissionen skall vidarebefordra all information enligt punkterna 2, 3 och 4 till andra berörda medlemsstater.

KAPITEL VIII

FÖRBINDELSER MED TREDJE LAND

Artikel 36

1. När ett tredje land lämnar information till en medlemsstats behöriga myndighet, får denna vidarebefordra informationen till de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som kan vara intresserade av den och under alla omständigheter till alla de medlemsstater som begär detta, i den mån det är tillåtet enligt överenskommelser om bistånd med vederbörande tredje land.

2. Under förutsättning att det berörda tredje landet har förbundit sig att ge det bistånd som är nödvändigt för insamling av bevismaterial för det oriktiga i en transaktion som förefaller strida mot mervärdesskattestiftningen, får information som erhållits genom tillämpning av denna förordning vidarebefordras till detta tredje land, med samtycke från de behöriga myndigheter som lämnat informationen och med iakttagande av dessas nationella bestämmelser för överföring av personuppgifter till tredje land.

KAPITEL IX

VILLKOR FÖR INFORMATIONsutBYTET

Artikel 37

Information som tillhandahålls i enlighet med denna förordning skall så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg, enligt villkor som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 38

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar får avfattas på varje språk som den tillfrågade och den begärande myndigheten kommit överens om. En sådan begäran skall endast åtföljas av en översättning till det officiella språket eller något av de officiella språken i den medlemsstat där den tillfrågade myndigheten har sitt säte, i särskilda fall när denna myndighet motiverar begäran om en sådan översättning.

Artikel 39

När det gäller den period som avses i artikel 4 i direktiv 2002/38/EG, skall kommissionen och medlemsstaterna se till att de befintliga eller nya kommunikations- och informationsutbytesystem som behövs för det informationsutbyte som anges i artiklarna 29 och 30 fungerar. Kommissionen skall ansvara för den eventuella utveckling av Gemensamma kommunikationsnätet/Gemensamma systemgränssnittet (CCN/CSI) som behövs för att denna information skall kunna utbytas mellan medlemsstaterna. Medlemsstaterna skall ansvara för den eventuella utveckling av sina system som behövs för att denna information skall kunna utbytas med hjälp av CCN/CSI.

Medlemsstaterna skall avstå från att begära ersättning för kostnader som uppstår vid tillämpningen av denna förordning, utom i tillämpliga fall för expertarvoden.

Artikel 40

1. En tillfrågad myndighet i en medlemsstat skall ge en begärande myndighet i en annan medlemsstat den information som avses i artikel 1, under förutsättning att

- antalet och arten av de förfrågningar om information som görs av den begärande myndigheten inom en viss period inte innebär en oproportionerlig administrativ börda för den tillfrågade myndigheten,
- den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den allt efter omständigheterna kan använda för att skaffa den begärda informationen, utan att riskera det önskade resultatet.

2. Denna förordning skall inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra utredningar eller att lämna information, om den medlemsstat som skulle lämna informationen av sin lagstiftning eller administrativa praxis är förhindrad att göra utredningarna eller att inhämta eller använda informationen för egna ändamål.

3. Den behöriga myndigheten i en medlemsstat får vägra att tillhandahålla information, om den berörda medlemsstaten av juridiska skäl är förhindrad att lämna liknande information. Kommissionen skall av den tillfrågade medlemsstaten underlättas om orsakerna till vägran.

4. Tillhandahållande av information får nekas, om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller information vars röjande skulle strida mot den allmänna ordningen.

5. Den tillfrågade myndigheten skall underrätta den begärande myndigheten om skälen till att en begäran om bistånd inte tillmötesgås.

6. Det minsta belopp som kan föranleda en begäran om bistånd kan fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 44.2.

Artikel 41

1. All information, oavsett form, som tillhandahålls vid tillämpning av denna förordning skall omfattas av den sekretess och åtnjuta samma skydd som liknande information ges enligt nationell lagstiftning i den mottagande medlemsstaten och motsvarande bestämmelser för gemenskapens organ.

Sådan information får användas i syfte att fastställa beskattningsunderlaget eller för skatteuppbörden eller för administrativ kontroll av skatter i syfte att fastställa beskattningsunderlaget.

Informationen får också användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder ⁽¹⁾.

Den får dessutom användas i samband med rättsliga förfaranden som kan leda till påföljd och som inletts på grund av överträdelse av skattelagstiftningen, utan att det påverkar allmänna regler och rättsliga bestämmelser om svarandes och vittnens rättigheter vid sådana förfaranden.

2. Personer som är vederbörligen ackrediterade av Europeiska kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till denna information endast i den mån det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av CCN/CSI-nätet.

3. Med avvikelse från punkt 1 skall den behöriga myndigheten i den medlemsstat som tillhandahåller informationen tillåta att den utnyttjas för andra ändamål i den begärande myndighetens medlemsstat, om informationen får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den tillfrågade myndighetens medlemsstat.

4. Om den begärande myndigheten anser att information som den har mottagit från den tillfrågade myndigheten kan vara användbar för den behöriga myndigheten i en tredje medlemsstat, får den vidarebefordra informationen till denna behöriga myndighet. Den tillfrågade myndigheten skall i förväg informeras om detta. Den tillfrågade får ställa upp som villkor för överlämnande av informationen till en tredje part att myndigheten har givit sitt samtycke i förväg.

5. Medlemsstaterna skall, för en korrekt tillämpning av denna förordning, begränsa räckvidden för de skyldigheter och rättigheter som avses i artikel 10 och artikel 11.1 samt artiklarna 12 och 21 i direktiv 95/46/EG i den utsträckning det behövs för att skydda de intressen som avses i artikel 13 e i det direktivet.

⁽¹⁾ EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/44/EG (EGT L 175, 28.6.2001, s. 17).

Artikel 42

De rapporter, intyg och andra handlingar, eller vidimerade kopior eller utdrag ur sådana, som tjänstemän vid den tillfrågade myndigheten fått och överlämnat till den begärande myndigheten i samband med bistånd enligt denna förordning kan åberopas som bevismaterial av behöriga instanser i den begärande myndighetens medlemsstat, under samma förutsättningar som gäller för motsvarande handlingar som överlämnats av en myndighet i det egna landet.

Artikel 43

1. För tillämpningen av denna förordning skall medlemsstaterna vidta alla nödvändiga åtgärder för att

- a) säkerställa en effektiv intern samordning mellan de behöriga myndigheter som avses i artikel 3,
- b) upprätta ett direkt samarbete mellan de myndigheter som givits bemyndigande för denna samordning,
- c) se till att det system för informationsutbyte som föreskrivs i denna förordning fungerar på ett smidigt sätt.

2. Kommissionen skall snarast möjligt till varje medlemsstat vidarebefordra all information som den tar emot och som den har möjlighet att tillhandahålla.

KAPITEL X

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 44

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för administrativt samarbete (nedan kallad "kommittén").

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 45

1. Vart tredje år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av denna förordning.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till alla bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av denna förordning.

Artikel 46

1. Bestämmelserna i denna förordning får inte hindra fullgörandet av de mer omfattande skyldigheter i fråga om ömsesidigt bistånd som kan följa av andra rättsakter, inbegripet bilaterala eller multilaterala avtal.

2. När medlemsstaterna träffar bilaterala överenskommelser i frågor inom de områden som omfattas av denna förordning, utom när det gäller enskilda fall, skall de så snart som möjligt underrätta kommissionen om detta. Kommissionen skall i sin tur underrätta de övriga medlemsstaterna.

Artikel 47

Förordning (EEG) nr 218/92 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen skall anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 48

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 7 oktober 2003.

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1799/2003**av den 13 oktober 2003****om ändring av förordning (EG) nr 1210/2003 om vissa specifika begränsningar av de ekonomiska och finansiella förbindelserna med Irak**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 60 och 301 i detta,

med beaktande av rådets gemensam ståndpunkt 2003/495/GUSP av den 7 juli 2003 om Irak ⁽¹⁾, ändrad genom gemensam ståndpunkt 2003/735/GUSP ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) Med hänvisning till FN:s säkerhetsråds resolution 1483 (2003) av den 22 maj 2003 antog rådet förordning (EG) nr 1210/2003 av den 7 juli 2003 om vissa specifika begränsningar av de ekonomiska och finansiella förbindelserna med Irak ⁽³⁾, vilken bland annat innehåller bestämmelser om åtgärder för frysning av tillgångar riktade mot den före detta irakiska regeringen och andra statliga enheter. Dessa åtgärder trädde i kraft den 9 juli 2003.
- (2) En översyn av de relevanta texterna har lett till slutsatsen att det i resolutionen inte krävs att åtgärderna för frysning av tillgångar tillämpas på sådana tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör de ministerier och andra offentliga enheter som inte fanns utanför Irak den 22 maj 2003, men lämnade Irak efter den dagen.
- (3) Förbudet mot att göra tillgångar och ekonomiska resurser tillgängliga för offentliga enheter i Irak, vilket försämrar dessa enheters sätt att fungera och onödigt hämmar återuppbyggnaden av Irak, bör därför omprövas. Förtydligandet om exportrelaterade inbetalningar genom de statliga banker som ingår i förteckningen i den relevanta bilagan i förordning (EG) nr 1210/2003 blir därmed överflödigt.
- (4) I resolution 1483 (2003) framställs frysandet av tillgångar och ekonomiska resurser som första steget i en process, som skall leda fram till att dessa överförs till utvecklingsfonden för Irak. Tillgångar och ekonomiska resurser som är föremål för en kvarstad eller dom som upprättats eller meddelats före den 22 maj 2003 undantas också från denna process. Det är därför inte

lämpligt att bibehålla frysningsåtgärderna, om de aktuella tillgångarna och ekonomiska resurserna uttryckligen undantas från kravet på att de skall överföras till nämnda fond.

- (5) Det bör noteras att avsaknaden av krav på frysning inte bör påverka tillämpningen av de normala reglerna om erkännande och verkställighet av skiljedomar och utländska domar. Dessutom bör inget undantag beviljas för en dom som avgivits i strid mot rådets förordning (EG) nr 3541/92 av den 7 december 1992 om förbud mot att tillmötesgå irakiska krav i samband med kontrakt och transaktioner som omfattas av FN:s säkerhetsråds resolution 661 (1990) och därmed förknippade resolutioner ⁽⁴⁾.
- (6) Eftersom dessa ändringar gäller tolkningen av resolution 1483 (2003), är det lämpligt att de tillämpas retroaktivt från och med den dag då förordning (EG) nr 1210/2003 trädde i kraft.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1210/2003 ändras härmed på följande sätt:

1. Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

1. Alla tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör Iraks tidigare regering eller någon eller något av den regeringens offentliga organ, företag – inbegripet privaträttsliga företag i vilka de offentliga myndigheterna äger eller kontrollerar en majoritetsandel – eller inrättningar som identifierats av sanktionskommittén och förtecknas i bilaga III skall frysas, om de fanns utanför Irak den 22 maj 2003.

2. Alla tillgångar och ekonomiska resurser som tillhör, ägs eller innehas av följande personer, som identifierats av sanktionskommittén och förtecknas i bilaga IV, skall frysas:

- a) F.d. president Saddam Hussein.
- b) Högre tjänstemän i hans regim.
- c) Deras närmaste familjemedlemmar.
- d) Juridiska personer, organ eller enheter som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av de personer som avses i leden a, b och c eller av en fysisk eller juridisk person som agerar på deras vägnar eller enligt deras instruktioner.

⁽¹⁾ EUT L 169, 8.7.2003, s. 72.

⁽²⁾ Se sidan 40 i detta nummer av EUT.

⁽³⁾ EUT L 169, 8.7.2003, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 361, 10.12.1992, s. 1.

3. Inga tillgångar får direkt eller indirekt ställas till förfogande för eller vara till gagn för en fysisk eller juridisk person, ett organ eller en enhet som förtecknas i bilaga IV.
 4. Inga ekonomiska resurser får direkt eller indirekt ställas till förfogande för eller vara till gagn för en fysisk eller juridisk person, ett organ eller en enhet som förtecknas i bilaga IV, så att den personen, det organet eller den enheten kan erhålla tillgångar, varor eller tjänster.”
2. Artikel 5.2 skall utgå.
 3. Artikel 6 skall ersättas med följande:

”Artikel 6

 1. Genom undantag från artikel 4 får de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som förtecknas i bilaga V tillåta att frysta tillgångar och ekonomiska resurser frigörs, om samtliga följande villkor uppfylls:
 - a) Tillgångarna eller de ekonomiska resurserna är föremål för kvarstad meddelad genom ett rättsligt eller administrativt beslut eller en skiljedom som meddelades före den 22 maj 2003 eller för en rättslig eller administrativ dom eller skiljedom som meddelades före den dagen.
 - b) Tillgångarna eller de ekonomiska resurserna kommer enbart att användas för att driva in fordringar som har säkrats genom en sådan kvarstad eller har erkänts som

giltiga i en sådan dom, inom de gränser som fastställs i tillämpliga lagar och förordningar som styr rättigheterna för personer med sådana fordringar.

- c) Indrivningen av fordringen innebär inget brott mot förordning (EG) nr 3541/92.

- d) Erkännandet av en kvarstad eller dom står inte i strid med den berörda medlemsstatens offentliga politik.

2. I alla andra fall skall frysningen av tillgångar, ekonomiska resurser och intäkter av ekonomiska resurser som frysts i enlighet med artikel 4 endast upphävas för att dessa skall kunna överföras till den utvecklingsfond för Irak som förvaltas av den irakiska centralbanken, i enlighet med de villkor som fastställs i resolution 1483 (2003) från FN:s säkerhetsråd.”

4. Rubriken till bilaga V skall ersättas med följande:

”Förteckning över de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 6, 7 och 8.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 9 juli 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 13 oktober 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1800/2003**av den 14 oktober 2003****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1947/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2003.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 299, 1.11.2002, s. 17.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 oktober 2003 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(euro/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	100,0
	060	95,1
	068	67,7
	096	66,2
	204	125,5
	999	90,9
0707 00 05	052	101,8
	999	101,8
0709 90 70	052	89,1
	999	89,1
0805 50 10	052	90,9
	388	53,8
	524	82,8
	528	55,3
	999	70,7
0806 10 10	052	105,2
	400	192,8
	508	301,7
	624	230,3
	999	207,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	38,7
	096	41,3
	388	74,0
	400	73,9
	508	108,4
	512	36,1
	720	48,9
	800	168,8
	804	97,1
	999	76,4
0808 20 50	052	87,4
	064	54,7
	720	85,2
	999	75,8

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1801/2003**av den 14 oktober 2003****om provisoriskt godkännande av ett nytt användningsområde i foder för en viss mikroorganism****(Text av betydelse för EES)**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/524/EEG av den 23 november 1970 om fodertillsatser ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/7/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 3 och artikel 9e.1 i detta, och

av följande skäl:

(1) Enligt direktiv 70/524/EEG får ingen tillsats avyttras utan att ett gemenskapsgodkännande har meddelats.

(2) När det gäller tillsatser som avses i del II i bilaga C till direktiv 70/524/EEG, som omfattar mikroorganismer, får ett provisoriskt godkännande för ett nytt användningsområde för en fodertillsats ges om villkoren i det direktivet är uppfyllda, och om det med beaktande av tillgängliga resultat rimligen kan antas att tillsatsen vid användning i foder har någon av de effekter som anges i artikel 2 a i det direktivet. Sådana provisoriska godkännanden får ges för en period på högst fyra år.

(3) Denna tillsats har redan godkänts för smågrisar genom kommissionens förordning (EG) nr 1411/1999 ⁽³⁾ och för kalvar och slaktkycklingar genom kommissionens förordning (EG) nr 1636/1999 ⁽⁴⁾.

(4) Nya uppgifter har lämnats in till stöd för en ansökan om att utsträcka godkännandet till att omfatta kalkoner för köttproduktion.

(5) Granskningen av den inlämnade ansökan om godkännande visar när det gäller mikroorganismen i bilagan till denna förordning att villkoren i artikel 9e.1 i direktiv 70/524/EEG är uppfyllda.

(6) Användningen av preparatet av *Enterococcus faecium* som anges i bilagan bör därför godkännas provisoriskt för en fyraårsperiod och införas i kapitel IV i förteckningen över godkända tillsatser.

(7) Vetenskapliga foderkommittén har i ett yttrande fastställt att användningen av denna *Enterococcus faecium*, som skall användas i kalkonfoder, är säker enligt villkoren i bilagan till denna förordning.

(8) Granskningen av ansökan visar att det bör krävas vissa förfaranden för att skydda arbetstagare mot exponering för den tillsats som anges i bilagan. Ett sådant skydd bör dock garanteras genom tillämpning av rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet ⁽⁵⁾.

(9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillsatsen av typen mikroorganismer som förtecknas i bilagan skall godkännas som fodertillsats på de villkor som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 270, 14.12.1970, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 22, 25.1.2003, s. 28.

⁽³⁾ EGT L 164, 30.6.1999, s. 56.

⁽⁴⁾ EGT L 194, 27.7.1999, s. 17.

⁽⁵⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Nr (eller EG-nr)	Tillsats	Kemisk formel, beskrivning	Djurart eller djurkategori	Maximiålder	Lägsta halt	Högsta halt	Övriga bestämmelser	Giltighetstid
					CFU/kg helfoder			
”Mikroorganismer								
13	Enterococcus faecium DSM 10.663/NCIMB 10 415	Preparat av Enterococcus faecium som innehåller minst följande: I pulverform och granulat: 3,5 × 10 ¹⁰ CFU/g tillsats I kapselform: 2,0 × 10 ¹⁰ CFU/g tillsats I flytande form: 1 × 10 ¹⁰ CFU/ml tillsats	Kalkoner för köttproduktion	—	1 × 10 ⁷	1 × 10 ⁹	1. Ange följande i bruksanvisningen till tillsatsen och förblandningen: lagringstemperatur, lagringstid och stabilitet vid pelletering. 2. Får användas i foderblandningar som innehåller följande tillåtna koccidiostatika: diclazuril, lasolacidnatrium, maduramicinammonium, monensinnatrium, halufuginon, robenidin.	Fr.o.m. 18.10.2003 t.o.m. 18.10.2007”

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1802/2003**av den 14 oktober 2003****om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2771/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för ägg ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003, särskilt artikel 5.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2783/75 av den 29 oktober 1975 om det gemensamma handelssystemet för äggalbumin och mjölkalbumin ⁽⁴⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2916/95 ⁽⁵⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1484/95 ⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1631/2003 ⁽⁷⁾, fastställs tillämpningsföreskrifter för ordningen för tillämpning av tilläggsbelopp för import samt representativa priser av fjäderfäkött, ägg och äggalbumin.

- (2) Det framgår av den regelbundna kontrollen av de uppgifter som ligger till grund för fastställandet av de representativa priserna för produkterna inom sektorerna för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin att de representativa priserna för import av vissa produkter bör ändras med hänsyn till variationerna i pris efter ursprung. De representativa priserna bör därför offentliggöras.

- (3) Med hänsyn till situationen på marknaden bör denna ändring genomföras så snart som möjligt.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordningen (EG) nr 1484/95 skall ersättas med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁵⁾ EGT L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁶⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EUT L 232, 18.9.2003, s. 55.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 oktober 2003 om fastställande av representativa priser för fjäderfäkött, ägg och äggalbumin samt om ändring av förordning (EG) nr 1484/95

"BILAGA I

KN-nummer	Varubeteckning	Representativt pris (EUR/100 kg)	Säkerhet som åsyftas i artikel 3.3 (EUR/100 kg)	Ursprung ⁽¹⁾
0207 12 90	Plockade och urtagna (så kallade 65 %-kycklingar), frysta	85,9	10	01
0207 14 10	Styckningsdelar av höns, benfria, frysta	169,5	45	01
		171,4	44	02
		216,3	25	03
		199,4	30	04
0207 27 10	Styckningsdelar av kalkoner, frysta	230,3	20	01
		275,0	7	04
0207 36 15	Av ankor och pärlhöns	268,7	15	05
1602 32 11	Inte kokta eller på annat sätt värmebehandlade höns av arten <i>Gallus domesticus</i>	201,2	26	01
		201,2	26	02
		180,8	34	03

(¹) Importens ursprung:

- 01 Brasilien.
- 02 Thailand.
- 03 Argentina.
- 04 Chile
- 05 Kina."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1803/2003
av den 14 oktober 2003
om fastställande av exportbidragen för fjäderfäkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2777/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för fjäderfäkött ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 806/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 8.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 8 i förordning (EEG) nr 2777/75 föreskrivs att skillnaden mellan världsmarknadspriserna för de produkter som förtecknas i artikel 1.1 i den förordningen och priserna för dessa produkter i gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) Genom tillämpningen av dessa bestämmelser och kriterier på den nuvarande situationen på marknaden för fjäderfäkött följer att bidraget bör fastställas till ett

belopp som tillåter gemenskapen att delta i världshandeln och som även beaktar arten av en sådan export och dess betydelse i nuläget.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fjäderfäkött och ägg.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förteckningen över KN-nummer för de produkter som vid export beviljas exportbidrag enligt artikel 8 i förordning (EEG) nr 2777/75 och bidragsbeloppen anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 oktober 2003.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 oktober 2003 om fastställande av exportbidragen för fjäderfäkött

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
0105 11 11 9000	V04	EUR/100 styck	0,80
0105 11 19 9000	V04	EUR/100 styck	0,80
0105 11 91 9000	V04	EUR/100 styck	0,80
0105 11 99 9000	V04	EUR/100 styck	0,80
0105 12 00 9000	V04	EUR/100 styck	1,70
0105 19 20 9000	V04	EUR/100 styck	1,70
0207 12 10 9900	V01	EUR/100 kg	40,00
0207 12 10 9900	A24	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9190	V01	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9190	A24	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9990	V01	EUR/100 kg	40,00
0207 12 90 9990	A24	EUR/100 kg	40,00

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1779/2002 (EGT L 269, 5.10.2002, s. 6).

V01 Angola, Saudiarabien, Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman, Förenade Arabemiraten, Jordanien, Yemen, Libanon, Irak, Iran.

V04 Samtliga destinationer utom Förenta staterna och Estland.

RÅDETS DIREKTIV 2003/93/EG

av den 7 oktober 2003

om ändring av rådets direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 93 och 94 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

Artikel 1

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

Direktiv 77/799/EEG ändras på följande sätt:

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

1. Titeln skall ersättas med följande:

av följande skäl:

”Rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier.”

(1) Kampen mot skatteundandragande inom mervärdesskattens område kräver ett förstärkt samarbete mellan skatteförvaltningarna i gemenskapen och mellan dessa och kommissionen i överensstämmelse med gemensamma principer.

2. I artikel 1.1 skall den första strecksatsen ersättas med följande:

— skatt på försäkringspremier som avses i artikel 3 sjätte strecksatsen i rådets direktiv 76/308/EEG”.

(2) I detta syfte har rådets förordning (EEG) nr 218/92 ⁽⁴⁾, som beträffande mervärdesskatt kompletterade det system för samarbete som inrättades genom rådets direktiv 77/799/EEG av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter på området direkt och indirekt beskattning ⁽⁵⁾, ersatts genom rådets förordning (EG) nr 1798/2003 av den 7 oktober 2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92 ⁽⁶⁾. I den förordningen samlas alla bestämmelser om det administrativa samarbetet i fråga om mervärdesskatt, med undantag av sådant ömsesidigt bistånd som föreskrivs i rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar med avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder ⁽⁷⁾.

2a) I artikel 1.5 skall texten under rubriken ”i Förenade kungariket” ersättas med följande:

”The Commissioners of Customs and Excise eller ett ombud för information som behövs avseende skatter på försäkringspremier och punktskatter,

The Commissioners of Inland Revenue eller ett ombud för all annan information.”

2b) I artikel 1.5 skall orden under ”i Italien:” ersättas med följande:

”Il ministro dell'economia e delle finanze eller den som företräder honom.”

(3) Tillämpningsområdet för det ömsesidiga biståndet enligt direktiv 77/799/EEG bör utsträckas till att omfatta sådana skatter på försäkringspremier som avses i direktiv 76/308/EEG, så att ett bättre skydd åstadkoms för medlemsstaternas finansiella intressen och den inre marknadens neutralitet.

3. Artikel 7.1 skall ersättas med följande:

”1. All information som en medlemsstat får kännedom om enligt detta direktiv skall hållas hemlig i den staten på samma sätt som information som tagits emot enligt landets egen lagstiftning. Under alla omständigheter får sådan information

— göras tillgänglig endast för dem som direkt medverkar i taxeringsarbetet eller den administrativa kontrollen härav,

— yppas endast i samband med rättsliga förfaranden eller administrativa förfaranden som innefattar sanktioner som genomförs för eller i samband med taxeringsarbetet eller granskningen härav och bara till dem som direkt medverkar i sådana förfaranden; sådan information får dock yppas under offentliga förhör eller i domar, om den medlemsstats behöriga myndighet som tillhandahåller informationen inte reser några invändningar,

⁽¹⁾ EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 96.

⁽²⁾ EGT C 284 E, 21.11.2002, s. 121.

⁽³⁾ EGT C 80, 3.4.2002, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 24, 1.2.1992, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 792/2002 (EGT L 128, 15.5.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom 1994 års anslutningsakt.

⁽⁶⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽⁷⁾ EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/44/EG (EGT L 175, 28.6.2001, s. 17).

- under inga förhållanden användas för annat än skatteändamål eller i samband med rättsliga förfaranden eller administrativa förfaranden som innefattar sanktioner som genomförs för eller i samband med taxeringsarbetet eller granskningen härav.

Medlemsstaterna får dessutom föreskriva att den information som avses i första stycket får användas för fastställande av andra avgifter, tullar och skatter som omfattas av artikel 2 i direktiv 76/308/EEG (*).

(*) EGT L 73, 19.3.1976, s. 18.”

Artikel 2

Hänvisningarna till direktiv 77/799/EEG vad beträffar mervärdesskatt skall anses som hänvisningar till förordning (EG) nr 1798/2003.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 31 december 2003. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 7 oktober 2003.

På rådets vägnar

G. TREMONTI

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 december 2000

om det statliga stöd som Nederländerna planerar att genomföra i form av utvecklingsbistånd för två styckegodsfartyg och två fartyg för frakt av pappersmassa och papper som skall byggas av Bodewes/Pattje för användning i Indonesien

[delgivet med nr K(2000) 4185]

(Endast den nederländska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/730/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1540/98 av den 18 juli 1998 där ny regler gällande stöd till varvsindustrin fastställs⁽¹⁾, särskilt artikel 3.5 i denna,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig⁽²⁾, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom två skrivelser av den 14 april 1999 anmälde de nederländska myndigheterna sina planer att bevilja stöd i form av utvecklingsbistånd till Indonesien för inköp av två styckegodsfartyg och två fartyg för frakt av pappersmassa och papper. I skrivelser av den 7 maj 1999 och den 11 oktober 1999 begärde kommissionen ytterligare upplysningar, vilka tillhandahölls den 15 september 1999 och den 3 december 1999.
- (2) I skrivelse SG (2000)D/101519 av den 16 februari 2000 underrättade kommissionen den nederländska regeringen om sitt beslut att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i EG-fördraget.

- (3) Kommissionens beslut att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ⁽³⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödåtgärden i fråga.

- (4) Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

II. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

- (5) Det planerade stödet skall beviljas inom ramen för en generell exportfinansieringsordning för nederländsk export till Indonesien i form av räntesubventionerade lån eller bidrag för projekt som inte är lönsamma.
- (6) De två styckegodsfartygen (på vardera 8 600 bruttoton) är avsedda för Bagasuna Samudera Gemilang, ett litet oberoende företag som sysslar med befraktning och transport med säte i Jakarta. Fartygen för frakt av pappersmassa och papper (vardera 9 000 bruttoton) är avsedda för PT Riau Lintas Samudera, som är ett litet enskilt rederi i Sumatra. I båda fallen skall fartygen byggas av Pattje Shipyards bv, som lämnat anbud i samband med en enskild, icke-offentlig, internationell anbudsinfordran som utlysts av köparna. Det totala kontraktsvärdet uppgår i båda fallen till 60 miljoner gulden. Utvecklingsbiståndet beviljas i båda fallen i form av ett bidrag på 15 miljoner gulden, vilket innebär en stödnivå på 25 %. Enligt de nederländska myndigheterna skulle de indonesiska företagen inte vara i stånd att köpa fartygen utan bidrag. Projekten avser att förbättra kvaliteten, omfånget och kapaciteten på den indonesiska flottan och således bidrag till den ekonomiska utvecklingen av landet.

⁽¹⁾ EGT L 202, 18.7.1998, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 101, 8.4.2000, s. 11.

⁽³⁾ Se fotnot 2.

- (7) Kommissionen beslutade att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 på grund av tvivel om huruvida villkoret i artikel 3.5 i förordning (EG) nr 1540/98 uppfyllts, enligt vilken fastslås att erbjudandet om stöd måste vara öppet för anbud från olika varv.

III. SYNPKUNKTER FRÅN NEDERLÄNDERNA

- (8) Nederländerna lämnade synpunkter i skrivelser av den 7 april, den 3 juli och den 3 oktober 2000. I den sista skriften bekräftas de upplysningar som tillhandahölls under bilaterala möten med kommissionens tjänsteavdelningar den 25 juli, den 4 september och den 15 september.
- (9) I sina synpunkter upprepade de nederländska myndigheterna att den aktuella nederländska ordningen är offentliggjord och att de nederländska varven kände till den. Ordningen offentliggjordes i det nederländska offentliga statsorganet och har både på nederländska och på engelska publicerats i broschyrer, som spridits i stort antal både inom och utom landet, samt via olika ministeriers webbplatser på Internet. Vidare arrangeras regelbundet informationsmöten av ekonomiministeriet om marknaderna i utvecklingsländerna.
- (10) De nederländska myndigheterna påpekade även ånyo att alla nederländska företag kunde få stöd enligt landets regler om utvecklingsbistånd, men att utvecklingslandet i egenskap av köpare ansvarar för att utlysa anbudsproceduren och att tilldela kontrakt. De underströk att varven i allmänhet själva tar fram projekt och därefter ansöker om utvecklingsbistånd, och att det inte är myndigheternas uppgift att blanda sig i kommersiella förhandlingsprocedurer.

För att undanröja kommissionens betänkligheter har de nederländska myndigheterna dock lovat att anpassa sina interna rutiner något för att kunna skapa ett större mått av insyn i konkreta projekt inom varvssektorn, samtidigt som de bevarar sin utanförstående roll vad beträffar framtagandet av projekt och köparens beslutsprocess.

- (11) I framtida fall skall de vidta aktiva åtgärder för att uppmärksamma de olika varven på möjligheten att få utvecklingsbistånd för specifika fartygsbyggprojekt. Enligt det nya förfarandet (som inte kan tillämpas retroaktivt på de föreliggande fallen), måste ett varv minst en månad före inlämnandet av den formella ansökan informera de nederländska myndigheterna om sin eventuella stödansökan. Myndigheterna sänder inom 48 timmar efter mottagandet av denna "förhandsanmälan" summariska uppgifter om projektet (fartygstyp, preliminärt kontraktvärde samt namn och adress till köparen i det aktuella utvecklingslandet) per fax till samtliga varv i

Nederländerna som förfogar över nödvändig nybyggnationskapacitet. Efter mottagandet av den officiella stödansökan sänder det nederländska utrikesministeriet en mottagningsbekräftelse till köparen i utvecklingslandet. I detta anges uttryckligen att alla nederländska varv kan få stödet. Vidare innehåller denna skrivelse en kopia av den engelska versionen av den broschyr som redogör för den nederländska stödordningen. Slutligen har de nederländska myndigheterna lovat att något beslut över stödansökan inte skall fattas förrän två månader efter mottagandet av den officiella ansökan.

- (12) Beträffande de två specifika projekten förklarade de nederländska myndigheterna att stödet inte skall anses vara hemligt driftsstöd till Pattje. Varvet utgör en del av varvsgruppen Bodewes, ett vinstgivande (i genomsnitt 2,5 à 5 % av omsättningen) företag som arbetar för fullt (orderboken är full fram till slutet av 2001). De fastställde att kontraktspriset överensstämmer med marknadspriset genom att jämföra dessa priser med de för liknande fartyg byggda i Nederländerna för EES-köpare i fall då sedvanliga kontraktsrelaterade driftsstöd beviljats.
- (13) De nederländska myndigheterna hävdar även att det inte är tal om någon snedvridning av konkurrensen. För att underbygga detta påstående pekar de på att det kommit några reaktioner varken efter tillkännagivandet av stödet till OECD eller sedan förfarandet enligt artikel 88.2 inletts av kommissionen. Vidare lade de fram belägg som visar att både nederländska och internationella sökanden fanns för projekten. I samband med detta påpekar de att Bodewes/Pattje är ansluten till Conoship, en gemensam försäljnings- och marknadsorganisation för ett antal nederländska varv, och att alla dessa varv således kände till möjligheten till stöd för projekten.

Bedömning av stödet

- (14) Det stöd som beviljats för de berörda fartygen måste prövas mot artikel 3.5 i förordning (EG) nr 1540/98 om fastställande av nya regler för stöd till varvsindustrin, eftersom det gäller stöd som beviljas som utvecklingsbistånd till ett utvecklingsland.
- (15) I enlighet med artikel 3.5 i förordningen kan stöd som beviljas i form av utvecklingsbistånd till ett utvecklingsland anses vara förenligt med den gemensamma marknaden om det uppfyller de villkor som OECD:s arbetsgrupp 6 fastställde genom sitt avtal om tolkningen av artiklarna 6–8 i överenskommelsen om exportkrediter för fartyg eller senare kompletteringar till eller ändringar i den nämnda överenskommelsen (nedan kallad "OECD-kriterierna"). Kommissionen skall undersöka den särskilda utvecklingsaspekten i stödet och förvisa sig om att detta stöd omfattas av ovanstående avtal.

- (16) Liksom angav när förfarandet inleddes anser kommissionen att de projekt motsvarar OECD-kriterierna och verkligen innehåller ett inslag av utvecklingsbistånd. Kommissionen fastställde bland annat att
- fartygen skall användas under indonesisk flagg och att kravet om att bekvämlighetflagg inte får användas därigenom uppfylls,
 - Indonesien finns upptaget i förteckningen över länder som kan få utvecklingsbistånd,
 - ägarna av fartygen är registrerade i Indonesien och inte är icke-operativa dotterföretag till utländska företag,
 - fartygen uteslutande skall användas i indonesiska farvatten och inte kan säljas vidare utan godkännande av den nederländska regeringen,
 - stödnivån uppgår åtminstone till 25 %.
- (17) I artikel 3.5 föreskrivs dock även att kommissionen måste försäkra sig om att det erbjudna utvecklingsbiståndet för det specifika projektet är öppet för anbud från olika varv. Kommissionen betvivlade att detta villkor uppfyllts och beslöt därför att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2.
- (18) Dessa tvivel har nu emellertid undanröjts.
- (19) Den information som lämnats av de nederländska myndigheterna under förfarandet gav intrycket att andra varv inte informerats om de aktuella projekten eftersom detta inte krävdes enligt de generella nederländska rutinerna i fråga om utvecklingsbistånd. Av de närmare upplysningar som lämnats till kommissionen framgår emellertid att olika andra nederländska varv via sitt medlemskap i Conoship kände till dessa projekt som skulle få stöd. Denna gemensamma försäljnings- och marknadsorganisation, bestående av tio varv i norra Nederländerna, informerar alla anslutna medlemmar om

eventuella projekt och hjälper till med bidragsansökningarna. Conoship har skriftligen bekräftat att alla medlemmar helt och hållet informerats om detta specifika projekt. Slutsatsen blir därför att utvecklingsbiståndet verkligen var öppet för anbud från olika varv.

Slutsats

- (20) Med anledning av det ovan anförda kan den slutsatsen dras att det planerade stödet uppfyller alla villkor i artikel 3.5 i förordning (EG) nr 1540/98 och därför är förenligt med den gemensamma marknaden.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det stöd som Nederländerna planerar att genomföra, som utvecklingsstöd till ett utvecklingsland i form av bidrag med en stödnivå på 25 % i samband med försäljning av genom Bodewes/Pattje bv av två styckegods-fartyg och två fartyg för frakt av pappersmassa och papper till Indonesien, är förenligt med den gemensamma marknaden.

Genomförandet av detta stöd godkänns följaktligen.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 13 december 2000.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT
av den 13 november 2002
om det statliga stöd som Italien har genomfört till förmån för Pertusola Sud

[delgivet med nr K(2002) 4360]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2003/731/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar⁽¹⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 18 september 2000 vidarebefordrade Italien ett avtalsutkast till kommissionen om försäljningen av Pertusola Sud SpA i likvidation till Zincocalabra Spa, en privat koncern som leds av Cogefin SpA. Avtalet insändes i enlighet med artikel 3.1 a i kommissionens beslut 98/212/EG av den 16 april 1997⁽²⁾ om det stöd som Italien beviljat Enirisorse SpA eftersom avtalet innehåller en suspensiv klausul enligt vilken dess giltighet beror på kommissionens godkännande.
- (2) Genom en skrivelse av den 13 februari 2001 underlättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende detta stöd.
- (3) Kommissionens beslut om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*⁽³⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga.
- (4) Kommissionen har mottagit synpunkter från Förenade kungariket samt dessutom från Union Minière, Meta-leurop och Nuova Solmine. Den har översänt dessa synpunkter till Italien som givits tillfälle att bemöta dem. Dess kommentarer mottogs i en skrivelse av den 22 oktober 2001.

II. BESKRIVNING

- (5) Genom beslut 98/212/EG godkände kommissionen stöd till ett belopp av 1 819 miljarder italienska lire som beviljats av Italien till förmån för Enirisorse SpA för

omstrukturering av några företag som Enirisorse kontrollerade, bland annat Pertusola Sud SpA. Det stöd som avsåg Pertusola Sud SpA uppgick till 280 miljoner lire och gällde perioden 1992–1996. På grundval av artikel 2 i ovannämnda beslut ålades Italien att uppfylla uppgifterna i omstruktureringsplanen, dvs. att privatisera Enirisorse SpA:s återstående bolag och produktionsställen senast den 31 december 1998. Ett av bolagen i fråga var Pertusola Sud.

- (6) Enligt beslut 98/212/EG skulle Pertusola Sud ha stängts och nedmonterats 1997 eller överlåtits till en köpare som visat intresse. Under alla omständigheter skulle företaget inte fortsätta att producera zink. Kommissionen ansåg dessutom att Enirisorse SpA:s minskning av zinkproduktionen med 45 %, som motsvarade nedläggningen av Pertusola Sud, var tillräcklig kompensation för det stöd som beviljats Enirisorse SpA. Kommissionen drog härav slutsatsen att stödet inte påverkade konkurrensen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.
- (7) Den 24 juli 1997 publicerade Enirisorse ett meddelande om försäljning av Pertusola Sud. Den 31 mars 1998 försattes Pertusola Sud i likvidation och produktionen upphörde i februari 1999. Pertusola Suds kapital uppgick till 22 miljarder lire som till 100 % ägdes av Enirisorse.
- (8) I augusti 2000 accepterade Enirisorse SpA att avyttra hela aktiekapitalet i Pertusola Sud SpA till Zincocalabra SpA.
- (9) Zincocalabra SpA är ett nytt företag som ägs av en privat koncern som leds av den italienska koncernen Cogefin SpA, vars bolag i huvudsak är verksamma inom zinksektorn. Zincocalabra SpA avsåg att öka Pertusola SpA:s zinkproduktion till 185 000 ton per år och genomföra ett investeringsprogram till en total kostnad av 500 miljarder lire, och räknade själv med att bidra med 250 miljarder lire. Återstående 50 % skulle komma via offentlig finansiering i form av regionalstöd som skall anmälas i enlighet med de sektorsövergripande rambestämmelserna. I avtalet angavs även att Enirisorse SpA skulle betala kostnaderna för att åtgärda tidigare förorsakade miljöskador med upp till 180 miljoner lire, vilket Enirisorse redan hade samtyckt till.

⁽¹⁾ EGT C 149, 19.5.2001, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 80, 18.3.1998, s. 32.

⁽³⁾ Se fotnot 1.

- (10) De italienska myndigheterna meddelade dessutom kommissionen att Pertusola Sud var i likvidation sedan den 31 mars 1998 och att Enirisorse sedan detta datum inte hade gjort några nya kapitaltillskott till förmån för Pertusola Sud, utan hade täckt Pertusolas ekonomiska behov, så att företaget skulle kunna träda i likvidation som ett solvent företag.
- (11) Mot bakgrund av detta inledde kommissionen förfarandet av följande skäl:
- Eventuellt har stöd som godkänts i 1997 års beslut om Pertusola Sud missbrukats.
 - Eventuellt är Enirisorses infrielse av Pertusola Suds ekonomiska förpliktelser för att hålla företaget solvent trots att det var i likvidation att betrakta som statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.
 - Eventuellt är Enirisorses infrielse av Pertusola Suds miljökostnader att betrakta som statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

III. SYNTPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

- (12) Såväl Förenade kungariket som Union Minière, Meta-leurop och Nuova Solmine har sänt in synpunkter som stöder kommissionens preliminära bedömning.

IV. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

- (13) Genom en skrivelse av den 28 mars 2001 underrättade Italien kommissionen om att avtalet med Zincocalabra hade hävts.
- (14) I skrivelser av den 5 april 2001 och den 22 oktober 2001 angav Italien att man inte höll med om kommissionens preliminära bedömning och de synpunkter som skickats in av berörda parter.
- (15) Genom en skrivelse av den 1 augusti 2002 underrättade Italien kommissionen om följande:
- Den 14 december 2001 ingicks ett avtal om nedmontering av Pertusolas anläggningar. Enligt avtalet skulle nedmonteringen vara genomförd senast 16 månader efter det att arbetet hade inletts.
 - Den 31 december 2001 uppgick Pertusolas personal till 24 anställda som var sysselsatta med likvidationen (nedmontering, säkerhet och administration) och av dessa skulle nio lämna företaget 2002.
 - Den 1 februari 2002 slogs Pertusola samman med Singea SpA i likvidation (Enirisorses nuvarande namn).

V. SLUTSATS

- (16) Kommissionen drar slutsatsen att den nedmontering av anläggningarna som angavs i beslutet från 1997 kommer att genomföras, även om den är försenad.
- (17) Till följd av att verksamheten upphör och anläggningarna nedmonteras drar kommissionen dessutom slutsatsen att alla eventuella snedvridningar av konkurrensen till följd av de åtgärder som Italien olagligen skulle ha genomfört — i strid mot artikel 88.3 i EG-fördraget — till förmån för Pertusola Sud SpA i likvidation har undanröjts.

Kommissionen anser således att det formella granskningsförfarandet som inleddes enligt artikel 88.2 i EG-fördraget avseende den berörda åtgärden inte längre har något syfte, även om Italien fortfarande omfattas av skyldigheten enligt artikel 3 i beslut 98/212/EG att överlämna halvårsrapporter senast den 1 oktober och 1 april varje år till dess att nedmonteringen av Pertusola Suds anläggningar har genomförts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det formella granskningsförfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget, som inleddes den 13 februari 2001 avseende de åtgärder som Italien har genomfört till förmån för Pertusola Sud (statligt stöd C 8/2001) avslutas.

Artikel 2

Italien skall till kommissionen överlämna halvårsrapporter enligt artikel 3 i beslut 98/212/EG till dess att nedmonteringen av Pertusola Suds anläggningar har genomförts.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 13 november 2002.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 10 oktober 2003

om ändring av beslut 93/52/EEG när det gäller erkännande av vissa italienska provinser som officiellt fria från brucellos

[delgivet med nr K(2003) 3562]

(Text av betydelse för EES)

(2003/732/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens direktiv 91/68/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 2003/50/EG ⁽²⁾, särskilt bilaga A, kapitel 1.II i detta, och

av följande skäl:

- (1) I den italienska regionen Lombardiet (provinserna Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio och Varese) och i provinsen Trento har brucellos (*Brucella melitensis*) varit en anmälningspliktig sjukdom i minst fem år.
- (2) I provinserna Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio, Varese och Trento är minst 99,8 % av jordbruksföretagen med får- eller getuppfödning officiellt fria från brucellos. Dessa provinser förpliktar sig vidare att uppfylla kraven i kapitel 1.II.2 i bilaga A till direktiv 91/68/EEG.
- (3) Provinserna Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio, Varese och Trento bör därför erkännas som officiellt fria från brucellos (*Brucella melitensis*).

(4) Kommissionens beslut 93/52/EEG ⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 2003/237/EG ⁽⁴⁾, bör därför ändras.

(5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga II till beslut 93/52/EEG skall ersättas med texten i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 46, 19.2.1991, s. 19.
⁽²⁾ EUT L 169, 8.7.2003, s. 51.

⁽³⁾ EGT L 13, 21.1.1993, s. 14.
⁽⁴⁾ EUT L 87, 4.4.2003, s. 13.

*BILAGA**"BILAGA II*

I Frankrike:

Ain, Aisne, Allier, Ardèche, Ardennes, Aube, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Cher, Corrèze, Côte-d'Or, Côtes-d'Armor, Creuse, Deux-Sèvres, Dordogne, Doubs, Essonne, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gers, Gironde, Hauts-de-Seine, Haute-Loire, Haute-Vienne, Ille-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, Jura, Loir-et-Cher, Loire, Loire-Atlantique, Loiret, Lot-et-Garonne, Lot, Lozère, Maine-et-Loire, Manche, Marne, Mayenne, Morbihan, Nièvre, Nord, Oise, Orne, Pas-de-Calais, Puy-de-Dôme, Rhône, Haute-Saône, Saône-et-Loire, Sarthe, Seine-Maritime, Seine-Saint-Denis, Territoire de Belfort, Val-de-Marne, Val-d'Oise, Vendée, Vienne, Yonne, Yvelines, Ville de Paris, Vosges.

I Italien:

- I regionen Lombardiet: provinserna Bergamo, Brescia, Como, Cremona, Lecco, Lodi, Mantova, Milano, Pavia, Sondrio och Varese.
- I regionen Sardinien: Cagliari, Nuoro, Oristano och Sassari.
- I regionen Trentino-Alto Adige: provinserna Bolzano och Trento.
- I regionen Toscana: provinsen Arezzo.

I Portugal:

Autonoma regionen Azorerna.

I Spanien:

Santa Cruz de Tenerife och Las Palmas."

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 10 oktober 2003****om ändring av beslut 97/222/EG avseende import av köttprodukter från Estland, Litauen och Slovakien***[delgivet med nr K(2003) 3566]***(Text av betydelse för EES)**

(2003/733/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning vid import från tredje land av nötkreatur, svin och fårskt kött ⁽¹⁾, senast ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 ⁽²⁾, särskilt artikel 21a.2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens beslut 97/222/EG ⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 2002/464/EG ⁽⁴⁾, fastställs en förteckning över tredje länder eller delar av tredje länder från vilka import av köttprodukter är tillåten.
- (2) Den epidemiologiska situationen för klassisk svinpest i Estland, Litauen och Slovakien har nyligen bedömts vara sådan att medlemsstaterna bör tillåta import av fårskt griskött från dessa tredje länder till gemenskapen.
- (3) Förteckningen över de tredje länder eller delar av tredje länder från vilka medlemsstaterna tillåter import av köttprodukter, i enlighet med beslut 97/222/EG, bör uppdateras så den omfattar dessa tredje länder, varvid hänsyn skall tas till hälsosituationen så att den stämmer överens med de gemenskapsbestämmelser för import av fårskt kött som är tillämpliga för de olika kategorierna av hantering av köttprodukter.

- (4) Tillfället har tagits till vara att uppdatera namnen på vissa länder och lägga till ytterligare fotnoter. För tydlighets skull bör delarna I och II i bilagan till beslut 97/222/EG ersättas helt.

- (5) Beslut 97/222/EG bör därför ändras i enlighet därmed.

- (6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 97/222/EG skall ändras i enlighet med bilagan till detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 10 oktober 2003.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28.

⁽²⁾ EUT L 122, 16.5.2003, s. 36.

⁽³⁾ EGT L 89, 4.4.1997, s. 39.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 19.6.2002, s. 16.

BILAGA

Delarna I och II i bilagan till beslut 97/222/EG skall ersättas med följande:

”DEL I

Beskrivning av regionaliserade områden i de länder som förtecknas i delarna II–III

Land	Område		Beskrivning av området
	Kod	Version	
Argentina	AR-1	1/2002	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 93/402/EG ⁽¹⁾ (i dess senaste lydelse)
	AR-3	1/2002	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 93/402/EG (i dess senaste lydelse)
Bulgarien	BG		Hela landet
	BG-1	—	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 98/371/EG ⁽²⁾ (i dess senaste lydelse)
	BG-2	—	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 98/371/EG (i dess senaste lydelse)
	BG-3	—	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 98/371/EG (i dess senaste lydelse)
Brasilien	BR		Hela landet
	BR-1	—	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 94/984/EG ⁽³⁾ (i dess senaste lydelse)
Tjeckien	CZ		Hela landet
	CZ-1	—	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 98/371/EG (i dess senaste lydelse)
	CZ-2	—	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 98/371/EG (i dess senaste lydelse)
Serbien och Montenegro	YU		Hela landet
	YU-1	—	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 98/371/EG (i dess senaste lydelse)
	YU-2	—	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 98/371/EG (i dess senaste lydelse)
Malaysia	MY		Hela landet
	MY-1	95/1	Endast Västmalaysia, dvs. de delar av landet som ligger på Malackahalvön
Slovakien	SK		Hela landet
	SK-1	1/2003	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 98/371/EG (i dess senaste lydelse)
	SK-2	1/2003	Enligt beskrivning i bilaga I till kommissionens beslut 98/371/EG (i dess senaste lydelse)

⁽¹⁾ EGT L 179, 22.7.1993, s. 11.

⁽²⁾ EGT L 110, 28.4.1999, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 378, 31.12.1994, s. 11.

DEL II

Tredje länder och delar av tredje länder från vilka köttprodukter får importeras till Europeiska gemenskapen

ISO-kod	Ursprungsland eller del av ursprungsland	1. Tama nötkreatur 2. Hägnat klövvilt utom svin	Tama får och getter	1. Tama svin 2. Hägnat klövvilt (svin)	Tama hästdjur	1. Tama fjäderfä 2. Hägnat fjädervilt	Tama kaniner samt hägnade vilda kaniner och harar	Frilevande klövvilt (utom svin)	Vilda svin	Vilda hästdjur	Vilda Leporidae (harar och kaniner)	Frilevande fjädervilt	Frilevande hårvilt: (utom klöv- och hovdjur samt harar och kaniner)
AR	Argentina AR-1 ⁽¹⁾	C	C	C	A	A	A	C	C	—	A	D	—
	Argentina AR-3 ⁽¹⁾	A ⁽⁴⁾	A ⁽⁴⁾	C	A	A	A	C	C	—	A	D	
AU	Australien	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	A
BG	Bulgarien BG	D	D	D	A	D	A	D	D	—	A	D	—
	Bulgarien BG-1	A	A	D	A	D	A	A	D	—	A	D	—
	Bulgarien BG-2	A	A	D	A	D	A	A	D	—	A	D	—
	Bulgarien BG-3	D	D	D	A	D	A	D	D	—	A	D	—
BH	Bahrain	B	B	B	B	—	A	C	C	—	A	—	—
BR	Brasilien	C	C	C	A	D	A	C	C	—	A	D	—
	Brasilien BR-1	C	C	C	A	A	A	C	C	—	A	A	—
BW	Botswana	B	B	B	B	—	A	B	B	A	A	—	—
BY	Vitryssland	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	—
CA	Kanada	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	A
CH	Schweiz	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
CL	Chile	A	A	A	A	A	A	B	B	—	A	A	—
CN	Kina	B	B	B	B	B	A	B	B	—	A	B	—
CO	Colombia	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—

ISO-kod	Ursprungsland eller del av ursprungsland	1. Tama nötkrea- tur 2. Hägnat klövvilt utom svin	Tama får och getter	1. Tama svin 2. Hägnat klövvilt (svin)	Tama hästdjur	1. Tama fjäderfä 2. Hägnat fjädervilt	Tama kaniner samt hägnade vilda kaniner och harar	Frilevande klövvilt (utom svin)	Vilda svin	Vilda hästdjur	Vilda Lepo- ridae (harar och kaniner)	Frilevande fjädervilt	Frilevande hårvilt: (utom klöv- och hovdjur samt harar och kaniner)
CY	Cypern	C	C	C	A	A	A	C	C	—	A	A	—
CZ	Tjeckien CZ	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Tjeckien CZ-1	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
	Tjeckien CZ-2	A	A	A	A	A	A	A	D	—	A	A	—
EE	Estland	C	C	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	—	A	C	C	—	A	—	A
ET	Etiopien	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
GL	Grönland	—	—	—	—	—	A	—	—	—	A	A	A
HK	Hongkong	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	—	—
HR	Kroatien	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	—
HU	Ungern	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
IL	Israel	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	D	—
IN	Indien	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
IS	Island	B	B	B	A	—	A	B	B	—	A	—	—
KE	Kenya	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
KR	Republiken Korea	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
LT	Litauen	C	C	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	D	A	C	C	—	A	D	A
LV	Lettland	C	C	A	A	D	A	C	C	—	A	—	A

ISO-kod	Ursprungsland eller del av ursprungsland	1. Tama nötkrea- tur 2. Hägnat klövvilt utom svin	Tama får och getter	1. Tama svin 2. Hägnat klövvilt (svin)	Tama hästdjur	1. Tama fjäderfä 2. Hägnat fjädervilt	Tama kaniner samt hägnade vilda kaniner och harar	Frilevande klövvilt (utom svin)	Vilda svin	Vilda hästdjur	Vilda Lepo- ridae (harar och kaniner)	Frilevande fjädervilt	Frilevande hårvilt: (utom klöv- och hovdjur samt harar och kaniner)
MA	Marocko	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
MG	Madagaskar	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	D	—
MK	f.d. jugoslaviska repu- biken Makedonien (*)	A	A	B	A	—	A	B	B	—	A	—	—
MT	Malta	—	—	—	—	A	A	—	—	—	A	—	—
MU	Mauritius	B	B	B	B	—	A	B	B	—	A	—	—
MX	Mexiko	A	D	D	A	D	A	D	D	—	A	D	—
MY	Malaysia MY	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Malaysia MY-1	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
NA	Namibia ⁽¹⁾	B	B	B	B	D	A	B	B	A	A	D	—
NZ	Nya Zeeland	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	A
PL	Polen	A	A	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	A	A	A	D	—	A	A	—
PY	Paraguay	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	—
RO	Rumänien	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	A
RU	Ryssland	C	C	C	B	—	A	C	C	—	A	—	A
SG	Singapore	B	B	B	B	D	A	B	B	—	A	—	—
SI	Slovenien	A	A	D	A	D	A	A	D	—	A	D	—

ISO-kod	Ursprungsland eller del av ursprungsland	1. Tama nötkreatur 2. Hägnat klövvilt utom svin	Tama får och getter	1. Tama svin 2. Hägnat klövvilt (svin)	Tama hästdjur	1. Tama fjäderfä 2. Hägnat fjädervilt	Tama kaniner samt hägnade vilda kaniner och harar	Frilevande klövvilt (utom svin)	Vilda svin	Vilda hästdjur	Vilda Leporidae (harar och kaniner)	Frilevande fjädervilt	Frilevande hårvilt: (utom klöv- och hovdjur samt harar och kaniner)
SK	Slovakien	A	A	—	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Slovakien SK-1	A	A	D	A	A	A	A	D	—	A	A	—
	Slovakien SK-2	A	A	A ⁽²⁾ D ⁽³⁾	A	A	A	A	D	—	A	A	—
SZ	Swaziland	B	B	B	B	—	A	B	B	A	A	—	—
TH	Thailand	B	B	B	B	A	A	B	B	—	A	D	—
TN	Tunisien	C	C	B	B	A	A	B	B	—	A	D	—
TR	Turkiet	—	—	—	—	D	A	—	—	—	A	D	—
UA	Ukraina	—	—	—	—	—	A	—	—	—	A	—	—
US	Förenta staterna	A	A	A	A	A	A	A	A	—	A	A	—
UY	Uruguay	C	C	B	A	D	A	—	—	—	A	D	—
YU	Serbien och Montenegro	D	D	D	A	D	A	C	C	—	A	—	—
	Serbien och Montenegro YU-1	D	D	D	A	D	A	C	D	—	A	—	—
	Serbien och Montenegro YU-2	D	D	D	A	D	A	C	C	—	A	—	—
ZA	Sydafrika ⁽¹⁾	C	C	C	A	D	A	C	C	A	A	D	—
ZW	Zimbabwe ⁽¹⁾	C	C	B	A	D	A	B	B	—	A	D	—

(*) f.d. jugoslaviska republiken Makedonien: Preliminär kod som inte påverkar den definitiva landsbeteckning som kommer att tillkännages efter avslutandet av de förhandlingar som för närvarande pågår i Förenta nationerna.

⁽¹⁾ Se del III för minimikrav beträffande behandling av pastöriserade köttprodukter och biltong.

⁽²⁾ För köttprodukter beredda av färskt kött av tamsvin enligt beslut 98/371/EG i dess senast ändrade form.

⁽³⁾ För köttprodukter beredda av färskt kött av hägnat klövvilt (svin).

⁽⁴⁾ För köttprodukter beredda av färskt kött av djur som slaktats efter den 1 mars 2002.

— Inga hälsointyg har fastställts, och köttprodukterna är inte tillåtna.”

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 29 september 2003

om gemensam praxis för ändringar i utformningen av de nationella framsidorna av euromynt i omlopp ⁽¹⁾*[delgivet med nr K(2003) 3388]***(Endast de engelska, finska, franska, grekiska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska og tyska texterna är giltiga)**

(2003/734/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 211 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 106.2 i fördraget får medlemsstaterna ge ut mynt i den omfattning som godkänns av Europeiska centralbanken.
- (2) Rådet har i enlighet med den andra meningen i artikel 106.2 i fördraget vidtagit harmoniseringsåtgärder på detta område genom rådets förordning (EG) nr 975/98 av den 3 maj 1998 om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp ⁽²⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 423/1999 ⁽³⁾.
- (3) Enligt artikel 11 i rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 om införande av euron ⁽⁴⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2596/2000 ⁽⁵⁾, skall mynt i euro eller i cent som överensstämmer med valörerna och de tekniska specifikationerna vara de enda mynt som är lagliga betalningsmedel i alla deltagande medlemsstater såsom de definieras i den förordningen. Sedan de satts i omlopp den 1 januari 2002 har dessa mynt varit i omlopp inom hela euroområdet.
- (4) Vid sitt informella möte i Verona i april 1996 enades Ekofinrådet om att euromyntet bör ha en gemensam europeisk baksida och en särskiljande nationell framsida. De gemensamma utformningarna för de olika valörerna valdes ut av medlemsstaternas stats- och regeringschefer vid Europeiska rådets möte i Amsterdam i december 1997 sedan en tävling anordnats av Europeiska kommissionen. Varje enskild medlemsstat beslutade om utformningarna av de nationella sidorna av euromyntet i omlopp.

- (5) Rådet beslöt den 23 november 1998 att "ett moratorium för utgivning av jubileumsmynt avsedda att sättas i omlopp bör införas under de första åren som sedlar och mynt i euro är i omlopp". Jubileumsmynt i euro är särskilda mynt i omlopp och de uppfyller de tekniska specifikationer som föreskrivs i förordning (EG) nr 975/98, men där den standardiserade nationella framsidans utformning ersätts av en annan nationell utformning i syfte att ihågkomma en viss händelse eller personlighet.
- (6) En överenskommen gemensam praxis för ändringar i utformningen av de nationella framsidorna av euromyntet i omlopp skulle i synnerhet medverka till att säkerställa att de parter som yrkesmässigt hanterar mynt liksom allmänheten i tillräckligt god tid i förväg informeras om framtida förändringar av det slaget.
- (7) Medlemsstaterna har rådfrågats om den gemensamma praxis som anges i denna rekommendation, i syfte att beakta deras olika nationella traditioner och preferenser på detta särskilda område. Denna gemensamma praxis bör ge medlemsstaterna tillräckligt spelrum för att kunna bibehålla sina traditioner på det här området.
- (8) Utgivningar av jubileumsmynt bör endast ske för att ihågkomma händelser eller personligheter av mycket stor betydelse, eftersom sådana mynt kommer att vara i omlopp i hela euroområdet. Mindre betydelsefulla ämnen bör helst hedras genom utgivning av samlarmynt, som ej är avsedda att sättas i omlopp och lätt måste kunna skiljas från mynt i omlopp.
- (9) Begränsningen av utgivningen av eurojubileumsmynt i omlopp till en enda valör motsvarar befintlig praxis i en rad medlemsstater och skapar en lämplig ram för sådana myntutgivningar. Den mest lämpliga valören för detta ändamål är 2-euromyntet, särskilt på grund av myntets stora diameter och dess tekniska kännetecken som ger ett adekvat skydd mot förfälskning.
- (10) Det är nödvändigt att införa vissa volymbegränsningar för jubileumsmynt i omlopp i syfte att säkerställa att sådana mynt även i fortsättningen kommer att utgöra en liten procentandel av det totala antalet 2-euromynt i omlopp. För att jubileumsmynten effektivt skall kunna sättas i omlopp, åtminstone under en begränsad period, bör dessa volymbegränsningar samtidigt medge att ett tillräckligt antal mynt ges ut.

⁽¹⁾ Se även kommissionens meddelande om denna rekommendation (EUT C 247, 15.10.2003).

⁽²⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 6.

⁽³⁾ EGT L 52, 27.2.1999, s. 2.

⁽⁴⁾ EGT L 139, 11.5.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 300, 29.11.2000, s. 2.

- (11) Gemenskapen har slutit monetära avtal med Furstendömet Monaco, Republiken San Marino och Vatikanstaten, som ger dessa stater rätt att ge ut vissa kvantiteter euromynt i omlopp. Denna gemensamma praxis bör även gälla de mynt i omlopp som ges ut av dessa stater.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av de nationella sidorna av de normala euromynten i omlopp

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2 i denna rekommendation bör de utformningar som används för de nationella framsidorna av mynten i omlopp, med valörer i euro eller i cent, inte ändras före utgången av 2008, utom i de fall statsöverhuvudet som avbildas på ett mynt har skiftat. Före utgången av denna period bör kommissionen förbereda en översyn och undersöka huruvida detta moratorium bör förlängas eller om en annan praxis bör införas.

Artikel 2

Utgivning av eurojubileumsmynt i omlopp

Från och med 2004 bör utgivningen av eurojubileumsmynt i omlopp med en utformning av den nationella framsidan som skiljer sig från den för de normala euromynten i omlopp följa följande regler:

- a) Antalet utgivningar bör begränsas till en per utgivande stat och år, med förbehåll för punkt c i. Denna begränsning kommer inte att gälla för eventuella eurojubileumsmynt i omlopp som gemensamt ges ut av alla länder i euroområdet.
- b) 2-euromyntet bör vara den enda valören som används för dessa utgivningar.
- c) Det totala antalet mynt i omlopp för varje enskild utgivning bör inte överstiga det högre av följande två utgivningstak:
 - i) 0,1 % av det totala antalet 2-euromynt som har satts i omlopp av alla utgivande stater fram till början av det år som föregår jubileumsmyntets utgivningsår. Detta tak höjs till 2,0 % av det totala antalet 2-euromynt i omlopp i alla utgivande stater om utgivningen görs till minne av en verkligt global händelse av högt symbolvärde, men medlemsstaten i fråga bör i detta fall samtidigt avstå från

att ge ut ett annat liknande jubileumsmynt i omlopp under de följande fyra åren och bör vidare ange skälen till valet av detta höjda utgivningstak inom ramen för de bestämmelser om förhandsinformation som anges i punkt b i artikel 3, eller

- ii) 5,0 % av det totala antalet 2-euromynt som den utgivande staten har satt i omlopp fram till början av det år som föregår jubileumsmyntets utgivningsår.

Artikel 3

Utformning av de nationella sidorna och offentliggörande av framtida ändringar

Följande regler bör gälla för samtliga mynt i omlopp med valörer i euro eller cent:

- a) I enlighet med fastställd praxis, bör den nationella sidans utformning och årsangivelse omges av tolv stjärnor.
- b) Kommissionen bör informeras om planerade förändringar i de nationella utformningarna av framsidorna av euromynten minst sex månader före myntens utgivning. Den kommer att hänvisa till Ekonomiska och finansiella kommittén för godkännande av alla utgivningar av jubileumsmynt i omlopp som har en planerad utgivningsvolym som överstiger det tak på 0,1 % som det hänvisas till i punkt c i i artikel 2.
- c) All relevant information om nya nationella myntutformningar kommer att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta rekommendation är riktat till Kungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Grekland, Kungariket Spanien, Republiken Frankrike, Irland, Republiken Italien, Storbritannien, Luxemburg, Kungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal och Republiken Finland.

Utfärdad i Bryssel den 29 september 2003.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT 2003/735/GUSP
av den 13 oktober 2003
om ändring av gemensam standpunkt 2003/495/GUSP om Irak

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 15 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 7 juli 2003 antog rådet gemensam standpunkt 2003/495/GUSP om Irak⁽¹⁾, om genomförande av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1483 (2003) om upphävande av alla de förbud mot handel med Irak samt beviljande av finansiella och ekonomiska resurser till Irak som infördes genom säkerhetsrådets resolution 661 (1990) och följande hithörande resolutioner, inbegripet resolution 778 (1992), med undantag för förbud som gäller försäljning eller leverans till Irak av andra vapen och liknande materiel än de vapen och liknande materiel som Amerikas förenta stater och Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland behöver som ockupationsmakter under gemensamt befäl (nedan kallat "myndigheten"), och om införande av nya åtgärder.
- (2) Vissa bestämmelser i gemensam standpunkt 2003/495/GUSP behöver förtydligas.
- (3) Insatser krävs av gemenskapen för att genomföra vissa åtgärder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 2 i gemensam standpunkt 2003/495/GUSP skall ersättas enligt följande:

"Artikel 2

Alla penningmedel eller andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser

- a) som tillhör Iraks förra regering eller dess statliga organ, bolag eller agenturer belägna utanför Iraks gränser den 22 maj 2003, vilka anges av den kommitté som inrättats enligt säkerhetsrådets resolution 661 (1990), eller

- b) som har förts ut ur Irak, eller förvärvats, av Saddam Hussein eller andra högre tjänstemän inom Iraks förra regim och deras närmaste familjemedlemmar, inbegripet enheter som direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av dessa eller personer som agerar på deras vägnar eller enligt deras instruktioner, vilka anges av den kommitté som inrättats enligt säkerhetsrådets resolution 661 (1990),

skall frysas omedelbart och, om inte dessa penningmedel eller andra finansiella tillgångar eller ekonomiska resurser är föremål för kvarstad i enlighet med ett tidigare rättsligt eller administrativt beslut eller en tidigare skiljedom, eller en tidigare dom, i vilket fall de får användas för att tillgoda sådant kvarstadsbeslut eller sådan dom, skall medlemsstaterna omedelbart se till att de överförs till utvecklingsfonden för Irak i enlighet med de villkor som anges i säkerhetsrådets resolution 1483 (2003)."

Artikel 2

Denna gemensamma standpunkt får verkan samma dag som den antas.

Artikel 3

Denna gemensamma standpunkt skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Luxemburg den 13 oktober 2003.

På rådets vägnar

F. FRATTINI

Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 169, 8.7.2003, s. 72.